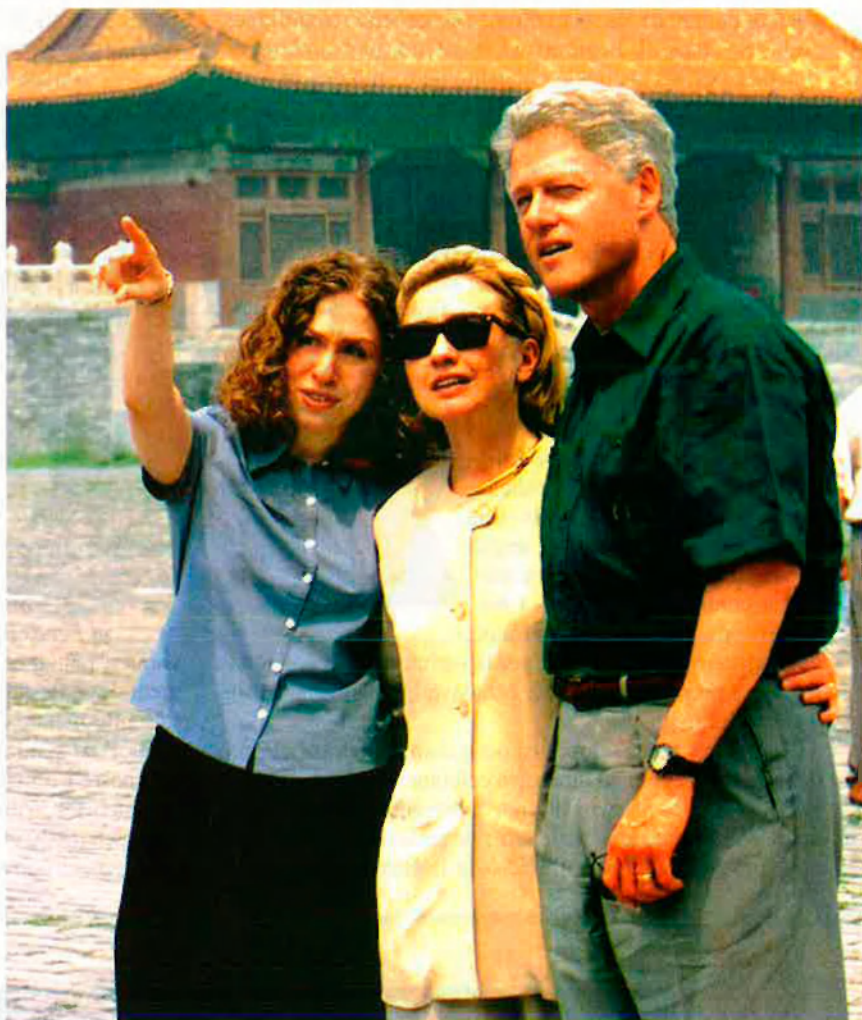

Les imprudències es paguen?

El dia 6 d'octubre la Cambra de Representants dels EUA ha de votar si inicia o no el procés de destitució de l'actual president Bill Clinton, pel cas Lewinsky; cosa que molt probablement aprofitarà la majoria republicana de la Cambra per reclamar l'inici de l' 'impeachment' o procés de destitució. D'altra banda, les enquestes de popularitat continuen donant prou alè a Clinton per superar el fet que els detalls de les seves imprudències sexuals hagin omplert portades de diaris i informatius d'arreu del món.

Bill Clinton, acompanyat de la seva dona Hillary i la seva filla Chelsea, en la seva visita recent a la Xina. La primera dama s'ha mantingut silenci sobre els afers del seu marit.

“Quan una relació sexual és segura per a Clinton?” “Quan la Hillary no és a Washington”. Enmig de l'escàndol del “Monicagate”, aquesta és la mena d'acudits que els americans s'expliquen del seu president...

Clinton faldiller inveterat? Casanova intractable? Maníac de la bragueta? Avui els americans no en tenen cap dubte. Començant per aquells que fan servir el pseudò-

nim Bill Clinton a les seccions de contactes (no cal descriure el tipus d'anunciant) i acabant pels psicòlegs preocupats per les repercussions que aquesta doble vida pot tenir en la seva filla Chelsea. Segons un sondatge recent efectuat per *Time-CNN* (quan l'afer Lewinsky ja havia esclatat com una bomba de rellotgeria), el 60% dels americans creuen que Monica Lewinsky diu efectivament la veritat. És més, tenen la convicció que els

insistents rumors d'aventures sexuals tenien, fet i fet, fonament. N'és un dels resultats més evidents que, a la premsa americana, li agrada de dir que Bill Clinton serà l'únic president de la història més recordat pel seu penis que no pas per la seva política exterior...

Aquesta reputació ja començà a bastir-se durant la seva campanya presidencial, el 1992. Llavors, *Star*, una publicació sensacionalista, envià un periodista a Little

Rock, Arkansas, per investigar una misteriosa relació que suposadament mantenia el candidat demòcrata. Es veu que aquest periodista gairebé només freqüentava els bars per descobrir-hi belleses, però cal dir que també va comprovar els rumors sobre les *sexcapades* del governador.

Al capdavant, la revista *Star* va trobar la dona: es tractava de Jennifer Flowers, una ex-cantant de cabaret. La noia no solament va assegurar que havia estat l'amant de Bill Clinton durant dotze anys, sinó que al llit l'home era un campió. "Li poso un nou sobre deu. Només pensa en el sexe i sovint m'ha confessat que fins i tot quan pronuncia un discurs, se li enfila..."

Tant *Star* com la seva competidora *National Enquirer* esmenten una sèrie de llibres, aparentment força documentats, sobre les proeses i les demostracions del president. D'aquesta sèrie, en destaquem *Partners in Power. The Clintons and Their America* (Companys en el poder, els Clinton i la seva Amèrica), de Roger Morris. En aquest llibre, que analitza la unió-filigrana entre Hillary i Bill, Morris atribuïa a Clinton relacions amb una vintena llarga de dones i aventures amb un centenar més. La durada d'aquestes relacions podia variar d'unes poques hores a molts anys. Entre les conquestes de Clinton hi ha la dona d'un important jutge d'Arkansas, una periodista, una venedora de cosmètics d'un gran magatzem de Little Rock, i, és clar, l'empipadora Jennifer Flowers.

Aparentment, tothom ho "sap" de fa temps... Roger Morris posa en boca de Bill Clinton: "Fer una fel·lació no és pas enganyar l'esposa. Una lectura atenta de la Bíblia me n'ha convençut". També Hillary ho sap, però s'estima més callar. Aquest silenci ha estat atribuït a les seves ànsies de poder polític, segons els uns, i segons els altres, al fet que, malgrat els escàndols i els enganys de Bill, l'un i l'altre funcionen com a perfectes associats. Però Morris assegura que l'actitud d'esposa callada de Hillary en aquest cas s'explica per-

ARXIU / EFE

què ella tenia un afer amb un advocat de la Casa Blanca i amic dels Clinton, Vincent Foster, que es va suïcidar fa cinc anys.

La primera llista d'amants de Bill Clinton va començar a circular pel juny del 1988. Hi figuraven tants noms que, d'entrada, quan Clinton la va veure, no els recordava tots. Després es va enfurismar i va dir cridant: "Destruïu aquests papers! Ni la Hillary no n'està al corrent!"

I un cop a la Casa Blanca, que para el president? De cap de les maneres, ben al contrari. Sembla que s'arrisqui cada vegada més. El llibre *Unlimited Access* (Accés il·limitat), escrit per un ex-agent de l'FBI, Gary Aldrichs, revela que l'ambient que es respira entre les becàries de la Casa Blanca és tan relaxat que una d'elles tenia el costum de no portar calcetes. Quan Hillary es va adonar del detall, va convocar immediatament el cap de l'administració per demanar-li que de llavors endavant s'assegurés que allà dintre tothom portava roba interior. Es diu també que Clinton acostuma a tenir una cita d'amagat en un hotel de Washington. Diu que ella és una dona famosa, potser una estrella. Quan el president la visita, de vegades passada la mitjanit, surt pel garatge subterrani de la Casa Blanca, es reclina al seient posterior de la limusina, i es cobreix amb una flassada que guarda especialment per a aquestes escapades nocturnes...

Com sempre, la Casa Blanca ho desmentirà tot: "Literatura barata fonamentada en rumors", de la mateixa forma que Clinton va desmentir les declaracions de Paula Jones dient: "Aquesta dona menteix". Però, per primera vegada, aquesta primavera, una de les dones que l'acusen —precisament Paula Jones— va aportar a la justícia una narració detallada de Clinton en plena acció. Així contava com, el 1991, quan ella treballava per a un simposi en un hotel de Little Rock, Bill Clinton la va invitar a la seva cambra. "Pensava que em volia proposar una promoció —afirma Paula—, però en lloc d'això el senyor Clinton em va fer proposicions sexuals que gairebé eren una violació psicològica. De primer va provar de besar-me. Jo vaig tractar de resistir-m'hi però ell va continuar i em va posar les mans a les cames. Després d'aconseguir de desfer-me'n, vaig anar cap a la porta, però em va enxampar, es va abaixar els pantalons i llavors em va demanar que li fes una fel·lació. M'hi vaig negar en rodó, i va començar a dir-me que coneixia els meus caps i que tot això havia de quedar entre nosaltres..."

Amb quasi quaranta anys de diferència, no podem evitar de comparar aquest cas amb el del president Kennedy. No fa gaire tres ex-guardes de seguretat de John Kennedy van contar que ells mateixos s'encarregaven de fer arribar prostitutes a la Casa Blanca. Si aquestes afirmacions fossin certes, ara, en un univers polític molt més mediatitzat que no pas a la primèria dels 60, JFK tindria seriosos problemes per a dissimular aquestes visites o les trobades clandestines amb la Marilyn Monroe. No oblidéssim que si el "Monicagate" ha esclatat és perquè Linda Tripp va vendre els enregistraments d'unes converses a un editor de Nova York... Ara la qüestió és saber si Bill Clinton, que es troba entre l'espasa i la paret, gosarà treure del calaix la seva altra personalitat que, qui sap?, potser és la de veritat.

Marc Chalamet

©L'Événement du Jeudi

Traducció: Isabel Albarracín

L'ex-becària de la Casa Blanca Monica Lewinsky ha declarat davant del fiscal Starr que va mantenir relacions sexuals amb Clinton. Actualment Lewinsky és, segons diverses enquestes, la dona més odiada dels EUA.